

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1540/2020
20.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марсела Гогића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 494/20 од 24.07.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 728/20 од 20.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марсела Гогића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 494/20 од 24.07.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 728/20 од 20.10.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 494/20 од 24.07.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, а обавезан је и на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд накнадно одлучити.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 728/20 од 20.10.2020. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К 494/20 од 24.07.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Марсел Гогић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници

већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљени оптужен и оглашен кривим није кривично дело, обзиром да се малолетни оштећени не може сматрати чланом породице окривљеног, јер се ради о бившим супружницима, а малолетни оштећени не живи са окривљеним у заједничком домаћинству.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Основни облик кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика врши онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице. Ставом 3. истог члана прописан је тежи облик који постоји ако је услед дела из става 1. и 2. овог члана наступила тешка телесна повреда или тешко нарушавање здравља или су учињена према малолетном лицу.

Чланом 112. тачка 28) Кривичног законика је прописано да се чланом породице сматрају: супружници, њихова деца, преци супружника у правој линији крвног сродства, ванбрачни партнери и њихова деца, усвојилац и усвојеник, хранилац и храњеник. Члановима породице сматрају се браћа и сестре, њихови супружници и деца, бивши супружници и њихова деца и родитељи бивших супружника, ако живе у заједничком домаћинству, као и лица која имају заједничко дете или је дете на путу да буде рођено, иако никада нису живела у истом породичном домаћинству.

Из цитираних законских одредби произилази да су заједничка деца, садашњих или бивших супружника, увек чланови породице, без обзира где живе и да престанком брачне заједнице супружника, својство члана породице заједничкој деци не престаје, и они су увек без обзира са којим родитељем да живе чланови породице другом родитељу са којим не живе. Деца једног од супружника су чланови породице другом бившем супружнику само ако живе у заједничком домаћинству. У конкретном случају оштећени је заједничко дете окривљеног и бивше супруге од које се развео и увек је члан породице окривљеног, без обзира што не живе заједно. Стога се, по налажењу Врховног касационог суда, као неосновани оцењују наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је правноснажном пресудом на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу образложења повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истиче да дело описано у изреци пресуде за које је окривљени гоњен и за које је осуђен није кривично дело, обзиром да током поступка није на несумњив начин утврђено постојање конкретне последице кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. КЗ, односно да је дошло до угрожавања спокојства, телесног интегритета или душевног стања оштећеног, јер према ставу

браниоца последица овог кривичног дела постоји искључиво у ситуацији када стање угрожености члана породице траје у одређеном периоду, односно то стање мора постојати континуирано краће или дуже време и исто не може бити проузроковано једним актом, на који начин бранилац окривљеног суштински оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова. Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешна оцена доказа од стране нижестепених судова не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марсела Гогиха, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић